

Cossetània Edicions

PREMI COMAS I MADUELL DE POESIA 2010 (PREMIS LITERARIS CIUTAT DE TARRAGONA)

VERSOS DE SAL

MONTSERRAT
BUTXACA

sinalefa 33
S

Col·lecció Sinalefa - 33

VERSOS DE SAL

MONTSERRAT BUTXACA FERNÁNDEZ

Premi Comas i Maduell de poesia 2010
(Premis Literaris Ciutat de Tarragona)

Cossetània
EDICIONS

Aquesta obra va obtenir el XXI Premi Comas i Maduell de poesia,
dins els Premis Literaris Ciutat de Tarragona 2010,
convocats per l'Ajuntament de Tarragona, Òmnium Cultural
del Tarragonès i el Centre de Normalització Lingüística de Tarragona.
El jurat que atorgà el premi estava format per Joan Elies Adell,
Sebastià Alzamora, Hermínia Mas, Francesc Roig,
Xulio Ricardo Trigo i Rosa M. Codines com a secretària.

Primera edició: març del 2011

© Montserrat Butxaca Fernández

© Cossetània Edicions

Edita: Cossetània Edicions
C/ de la Violeta, 6 • 43800 Valls
Tel.: 977 602 591
Fax: 977 614 357
cossetania@cossetania.com
www.cossetania.com

Disseny i composició: Imatge-9, SL

Impressió: Arts Gràfiques Requesens

ISBN: 978-84-9791-868-8

Dipòsit legal: T-108-2011

Salaó

I així travessem els anys
dels altres, sense adornar-nos
que ens foraden, com navilis
espectrals que excaven túnels
en la boira, mentre fugen
del naufragi.

Així la sal
del vers ens ompli, a grapats,
quan ens dolgui carn endins
el silenci de l'absència
—sal vella feta paraula—,
que es filtri en cada dolor
i cada nafra i els cicatritzi.

Alfabet de sal

Col·leccionàvem silencis,
els esteniem a les fosques
en la soledat,
els espellofàvem les nits
d'hivern com fruits secs,
i en fèiem rosaris
de monosíl·labs amb les closques.
Amb ell, resem encara a un déu
que no ens meravella
amb el prodigi de la llum
i la paraula.

Quan es badi
el pleniluni sobre el verb
que mai vam gosar conjugar,
estimbaré un temps
fet de pretèrits imperfets,
dreceses avall,
des del far fins al penya-segat.
D'aquesta intempèrie antiga
on es mimetitzen
estrany camaleons astrals,
de la sal amb què curem mots,
en naixeran altres llenguatges,
versos onírics i salins,
arquitectures habitables
sota conjuncions propícies.

Des dels verds

*Clos per a tots els temps, sóc furt del
teu miratge, d'on s'han perdut les flors.*

S. RAFART

Et recordo, has passat tardes de pluja
filant l'aigua sobre la soledat
de les fulles, mimetitzada en verds
selvàtics, teixint absències verdes.
La nostàlgia era el parany ocult
al fons del pou dels teus ulls, també verds,
el pit que et va alletar i alleta verges
consagrades que mai pariran fills.
Però em vas deixar menjar del teu plat
net la molsa d'un temps sense fronteres.
Per això, et dic com qui resa, inventant
oracions de tinta, per això
t'enyoro, encara, des d'una fondària
que em rebutja, des de l'arrel dels arbres,
des de l'úter d'aquelles primaveres
de torreta improvisada, on els verds
desmesurats ocultaven les flors.

A pesar de l'absència

Et sé, habitant indolora
en l'ocre dels meus paisatges,
nimfa lleugera que endreces
de rengle cuques de llum,
als replecs de nits obscures
on la desesperança planta
paranys invisibles, i
la por té ossaris plens.
Et sé, nua i sense rostre,
neta de peus i de mans,
elàstica i uniforme
com la pell sense costures
del cel antic dels suburbis.
Et sé, a pesar de l'absència,
alfabet que temptes l'ordre,
heura nocturna que enfiles
el mur del far dels prodigis.

Si pots, fes que en el meu somni
hi hagi til·lers prop de casa.

Versos de sal

*I després va callar, com els ocells
quan senten passes massa a prop d'on canten.*

J. MARGARIT

Et perdo en la deu salina
d'un mar que no té retorn.
T'allunyes de nit, ingràvida
i dòcil, com els falcons
i els gavians a qui van
saquejar els nius al capvespre.
En nom propi comparec
davant la buidor, i declaro
inconcebible l'absència.
Aquell paradís on jeia,
sense edat, és un mosaic
descolorit que un déu trist
torna a sacsejar, inclement,
sobre barrancs insondables.

Guardaré en versos de sal
el teu somriure,
fins que la saó del temps
curi el silenci.

TAULA

I. Versos de sal	9
Salaó	13
Alfabet de sal	14
Des dels verds	15
A pesar de l'absència.....	16
Versos de sal.....	17
Entre ombres.....	18
Hivernacle.....	19
La negra nit	20
Entre tots els grisos possibles	21
La dona asimètrica	22
Runes	23
Simetries.....	24

Oració de pluja	25
Bol de cireres	26
Inventariant obllits	27
II. On tots els vaixells s'anomenen <i>soledat</i>	29
Nuesa	33
El mirador	34
On tots els vaixells s'anomenen <i>soledat</i>	35
Horitzons	36
Nàufrags	37
Fertilitats	38
Lents vaixells	39
Flors	40
Calendari d'oblits	41
Ofrena	42
Passeig nocturn pel port	43
Calidoscopi	44

